

”مینی بچی - آب چٹی مَني کي پیچی اپنا سمیہ برباد نہیں کرو، آب

باپ کي مددگار بن باپ کا نام بالا کرو“ (وہیش کماریون پرت)

پرشن :- اس بیان مارگ ۾ تمہاري قدم آگي بيڙ رهي هئ، اُسکي نشاني ڪيا هئ؟
اُتر :- جن بچون کوشانتي ڏام اوڙ سڪڙام سڌا ياد رهندا هئ. ياد کي سمیہ ٻڌي ڪهان
پر پي پتکتی نہیں هئ، ٻڌي ۾ وئرت کي خیالات نہیں آتي، ٻڌي ايڪاگر هئ، جُھٽکا
نہیں کاتي، خوشي کا پارا چڙها هوئا هئ تو اس سین سڌ هئ ڪ قدم آگي بيڙ رهي هئ.

اومر شانتی . بچی اتنا سمیہ يهان بڻي هئ. دل ۾ پي آتا هئ ڪ هر جئسي شوالیه ۾
بڻي هئ. شو بابا پي ياد آجاتا هئ. سورڳ پي ياد آجاتا هئ. ياد سین هين سک ملتا هئ. يهه
پي ٻڌي ۾ ياد رهي، هر شوالیه ۾ بڻي هئ تو پي خوشي هونگي. جانا تو آخريڻ سڀي کوشوالیه
۾ هئ. شانتي ڏام ۾ کوئي ڪو بئٽ نہیں جانا هئ. واسطو ۾ شانتي ڏام کوي شوالیه ڪهينگي،
سڪڙام کوي شوالیه ڪهينگي. دونو استاپن ڪرتي هئ. تر بچون کوي ياد پي دونو ڪو ڪرنا
هئ. وه شوالیه هئ شانتي کي ليئي اوڙ وه شوالیه هئ سک کي ليئي. يهه هئ دڪڙام. آبي
تر سنگر پر بڻي هو. شانتي ڏام اوڙ سڪڙام کي سوا اوڙ ڪسکي پي ياد نہیں هوني چاهيئي.
پل ڪهان پي بڻي هو، ڌنڌي آڌ ۾ بڻي هو تو پي ٻڌي ۾ دونو شوالیه ياد آني چاهيئي. دڪڙام
پول جانا هئ. بچی جانتی هئ يهه وئشالیه، دڪڙام آب ختم هو جانا هئ.

يهان بڻي تر بچون ڪو جُھٽکا آڌ پي نہیں آنا چاهيئي. بهتون کي ٻڌي ڪهان ڪهان
اوڙ طرف چلي جاتي هئ. مايا کي وگهن پرتي هئ. تر بچون ڪو باپ گهري گهري ڪهتي
هئ بچی، من منايو. پن پن پر ڪار کي ڀڪتيان پي بتلائي هئ. يهان بڻي هو، ٻڌي ۾ يهه ياد
ڪرو ڪ هر پهلي شانتي ڏام، شوالیه ۾ جائينگي ڦر سڪڙام ۾ آئينگي. اُٿسا ياد ڪرني سین پاپ
ڪتتي جائينگي. جتنا تر ياد ڪرتي هو اُتنا قدم بڌاتي هو. يهان اوڙ کوئي خیالات ۾ نہیں
بڻنا چاهيئي. نہیں تو تر اوڙون ڪو نقصان پهونچاتي هو. فائدي کي بدلي اوڙ هين نقصان
ڪرتي هو. آگي جب بڻتي ٿي تو سامني کوئي ڪو چاچ ڪرني کي ليئي بنايا جاتا ٿا ڪوڻ
جُھٽکا کاتي هئ، ڪوڻ آنکين بند ڪر بڻتي هئ، تو بڙا خبردار رهن ٿي. باپ پي ديکتی ٿي
انکا ٻڌي يوگ ڪهان پتکتا هئ ڪيا يا جُھٽکا کاتي هئ ڪيا؟ اُٿسي پي بهت آتي هئ، جو
ڪچ پي سمجهتي نہیں هئ. برهمڻيان لي آتي هئ. شو بابا کي آگي بچی بڙي آچي هوني
چاهيئي، جو غفلت ۾ نہیں رهي. ڪيونڪ يهه کوئي آرڊري ٿيچر نہیں. باپ بئٽ سڪلاتي
هئ. يهان بهت ساوڌان هو ڪر بڻنا چاهيئي. بابا 15 منٽ شانتي ۾ بناتي هئ. تر تو گهندا دو
گهندا بڻتي هو. سڀ تو مهارتي نہیں هئ. جو ڪچي هئ، اُنکو ساوڌان ڪرنا هئ. ساوڌان
ڪرني سین سڃاڳ هو جائينگي. جو ياد ۾ نہیں رهي، وئرت خیالات چلاتي رهي هئ، وه
جئسي وگهن ڊالتي هئ. ڪيونڪ ٻڌي ڪهان نه ڪهان پتکتی هئ. مهارتي، گهوڙي سوار،
پيادي سڀ بڻي هئ.

بابا آج ويچار سائر متن ڪرکي آئي ٿي ميوزم ۾ اُٿوا پردرشي ۾ تر بچی جو

شواليه، وئشاليه اوڙ پرشوتر سنگر يڱ تينون هيٺ بتاتي هو. يهه بهت اچا هئ سمجھاني ڪي ليئي. يهه بهت بڙي بڙي بناني چاهيئي. سڀ سين اچا بڙا هال انڪي ليئي هوني چاهيئي، جو منشون ڪي ٻڌي ۾ جهت بئي. بچون ڪا ويچار چلنا چاهيئي ڪ اسر هر امپرومينٽ ڪئي لائين. پرشوتر سنگر يڱ بهت اچا بنانا چاهيئي. اس سين منشون ڪو بهت اچي سمجھائي مل سگهي هئ. تپسيا ۾ پي ٿر 5-6 ڪو بتاتي هو. پرنٽو نهين، 10-15 ڪو تپسيا ۾ بنانا چاهيئي. بڙي بڙي چتر بناء ڪليئر اڪير ۾ لکنا چاهيئي. ٿر اتنا سمجھاتي هو ڦر پي سمجھتي ٿوريئي هئ. ٿر محنت ڪرتي هو سمجھاني ڪي ليئي، پٿر ٻڌي هئ نان. تو جتنا هو سڪي اچي ريت سمجھانا چاهيئي. جو سروس ۾ رھتي هئ انھون ڪو سروس ٻڌاني ڪا خيال ڪرنا هئ. پروجيڪٽر، پردرشي ۾ اتنا مزا نهين هئ، جتنا ميوزم ۾. پروجيڪٽر سين تو ڪچ پي سمجھتي نهين. سڀ سين اچا هئ ميوزم، پل چوٽا هو. ايڪ ڪمري ۾ تو يهه شواليه، وئشاليه اوڙ پرشوتر سنگر يڱ ڪا سين (درشيه) هو. سمجھاني ۾ بڙي وشال ٻڌي چاهيئي.

بيحد ڪا باپ، بيحد ڪا ٽيچر آئي هئ تو بئٽ ٿوريئي جائينگي ڪ بچي ايم. اي. بي. اي. پاس ڪر لي. باپ بئنا ٿوريئي رهينگا. ٿوري ٽائيم ۾ چلا جائينگا. باقي ٿورا سميه هئ تو پي جائتي نهين. اچي اچي جو بچيان هونگي وهه ڪهينگي ڪ ان 4-5 سوڙپيون ڪي ليئي ڪيون هر مفت اپنا ٽائيم برباد ڪرين. ڦر شواليه ۾ هر ڪيا پڊ پائينگي! بابا ديڪتي هئ ڪماريان تو ڦري هئ. پل ڪتنا پي بڙا پگهار هو، تو پي يهه تو جئسي مٺي ۾ چڻي هئ، يهه سڀ خلاص هو جائينگي. ڪچ پي رهينگي نهين. باپ چڻي مٺي اب چڙاني آئي هئ. پرنٽو چوڙتي هيٺ نهين. اسر هئ چڻي مٺي، اسر هئ وشو ڪي بادشاهي. وهه تو پائي پئسي ڪي چڻي هئ انڪي پچاڙي ڪتنا حيران هوتي هئ. ڪماريان تو ڦري هئ. وهه پڙهائي تو پائي پئسي ڪي هئ. انڪو چوڙ يهه ناليچ پڙهتي رهي تو دماغ پي کلي. اٿسي چوٽي چوٽي بچيان بڙون بڙون ڪو بئٽ ناليچ دي، باپ آئي هئ شواليه استاپن ڪرني. يهه تو جانتی هئ ڪ يهان ڪا سڀ ڪچ مٺي ۾ مل جانا هئ. يهه چڻي پي نصيب ۾ نهين آئينگي. ڪسڪي مٺي ۾ پانچ چڻي اڙتات پانچ لاک هونگي. وهه پي خٽر هو جائينگي. اچي ٽائيم بهت ٿورا هئ. دن ڀرت دن حالت خراب هوتي جاتي هئ. اچانڪ آفتين آ جاتي هئ. موٽ پي اچانڪ هوتي رھتي هئ، مٺي ۾ چڻي هوتي هيٺ پراڻ نڪل جاتي هئ. تو منشون ڪو اس بندرپڻي سين چرانا هئ. صرف ميوزم ديك خوش نهين هونا هئ، ڪمال ڪر دکانا هئ. منشون ڪو سڌارنا هئ. باپ ٿر بچون ڪو وشو ڪي بادشاهي دي رهي هئ. باقي تو پڙا پي ڪسڪو نصيب ۾ نهين آئينگا. سڀ خٽر هو جائينگي، اس سين تو ڪيون نه باپ سين بادشاهي لي لو. ڪوئي تڪليف ڪي بات نهين. صرف باپ ڪو ياد ڪرنا اوڙ سوڌرشن چڪر ڦرانا هئ. پڙرون سين مٺي خالي ڪر هيري جواهرون سين مٺي پر ڪر جانا هئ.

باپ سمجھاتي هئ ميني بچي، ان چڻي مٺي ڪي پچاڙي ٿر اپنا سميه ڪيون برباد

ڪرتي هو؟ هان، ڪوئي بزرگ هئ، بال بچي بهت هئ تو اُنڪو سڀالنا هوتا هئ. ڪماريون ڪي ليئي تو بهت سهج هئ، ڪوئي پي آئي تو اُنڪو سمجهاڻو ڪ باپ همڪو يه بادشاهي ديتي هئ. تو بادشاهي ليني چاهيئي نان. آبي تمهاري مٺي هيرون سين پر رهي هئ. باقي اُور تو سڀ وناش هو جائينگي. باپ سمجهاڻي هئ تر نين 63 جنم پاپ ڪيئي هئ. دوسرا پاپ هئ باپ اُور ديوتائون ڪي گلاني ڪرنا. وڪاري پي بني هئ اُور گالي پي ديئا هئ. باپ ڪي ڪتني گلاني ڪي هئ. باپ بچون ڪو بئٽ سمجهاڻي هئ بچي، ٿاڻير نهين گنوانا چاهيئي. اُٿسي نهين، بابا هر ياد نهين ڪر سڪتي. آپني ڪو پوڻ جاتي هئ. ديهه آيمان ۾ آنا گويا آپني ڪو پوڻا. آپني ڪو آتما ياد نهين ڪر سڪتي تو باپ ڪو ڦر ڪٿسي ياد ڪرينگي. بهت بڙي منزل هئ. سهج پي بهت هئ. باقي هان، مايا ڪا آپوزيشن هوتا هئ.

منش گيتا آد پل پڙهتي هئ پرنتو آرٿ ڪچ پي نهين سمجھتي. ڀارت ڪي هئ هين مکيه گيتا. هرايڪ ڌرم ڪا آپنا آپنا ايڪ شاستر هئ. جو ڌرم استاپن ڪرني والي هئ اُنڪو ستڱرو نهين ڪه سڪتي. يه بڙي پوڻ هئ. ستڱرو تو ايڪ هين هئ. باقي گرو ڪهلاني والي تو ڏير هئ. ڪوئي نين ڪارپينٽر ڪا ڪام سڪايا، انجنيئر ڪا ڪام سڪايا تو وه پي گرو هو گيا. هرايڪ سڪلاني والا گرو هوتا هئ، ستڱرو ايڪ هين هئ. آب تمڪو ستڱرو ملا هئ وه ستيه باپ پي هئ تو ستيه ٽيچر پي هئ. اس ليئي بچون ڪو جاستي غفلت نهين ڪرني چاهيئي. يهان سين آچي ريت رفریش هوڪر جاتي هئ ڦر گهر جاني سين يهان ڪا سڀ پوڻ جاتي هئ. گرپ جيل ۾ بهت سزائين ملني هئ. وهان تو گرپ محل هوتا هئ. وڪرم ڪوئي هوتا نهين جو سزا ڪاني پري. يهان تر بچي سمجھتي هو هر باپ سين سنمڪ پڙه رهي هئ. ٻاهر آپني گهر ۾ تو اُٿسي نهين ڪهينگي. وهان سمجھينگي پائي پڙهاتي هئ. يهان تو ڊئريڪٽ باپ ڪي پاس آئي هئ. باپ بچون ڪو آچي ريت سمجهاڻي هئ. باپ ڪي اُور بچون ڪي سمجهاڻي ۾ فرق هو جاتا هئ. باپ بئٽ بچون ڪو ساوڏان ڪرتي هئ. بچي بچي ڪه سمجهاڻي هئ. تر شواليه اُور وٽشاليه ڪو سمجھتي هو، بيحد ڪي بات هئ. يه ڪليئر ڪر دڪاڻو تو منشون ڪو ڪچ مزا آئي. وهان تو اُٿسي هين هسي ڪڏي ۾ سمجهاڻي هو. سيريس هو سمجهاڻو تو آچي ريت سمجھي. رحمر ڪرو آپني پر، ڪيا اس وٽشاليه ۾ هين رهنا هئ! بابا ڪي خيالات تو چلتي هئ نان ڪٿسي ڪٿسي سمجھائين. بچي شواليه ۾ لي جاني ليئي ڪتني محنت ڪرتي هئ ڦر پي جٿسي ڊبي ۾ ٺڪري. هان هان ڪرتي جاتي، بهت آچا هئ، گانو ۾ جاڪر سمجھانا چاهيئي. شاهوڪار پئسي والي لوگ تو سمجھينگي پي نهين. بلڪل آئينشن هين نهين دينگي. وه پچاڙي ۾ آئينگي. ڦر تو ٿو ليت هو جائينگي. نه اُنڪا ڏن ڪام ۾ آئينگا، نه يوگ ۾ ره سڪينگي. باقي هان، سٺينگي سو پر جا ۾ آئينگي. غريب بهت اونچ پڌ پاءِ سڪتي هئ. تر ڪنيائون ڪي پاس ڪيا هئ. ڪنيا ڪو غريب ڪها جاتا هئ. ڪيونڪ باپ ڪا ورثا تو بچي ڪو ملتا هئ. باقي ڪنيا ڏان ديئا جاتا هئ، تب وڪار ۾ جاتي هئ. ڪهينگي شادي ڪرو تو پئسي دينگي. پوٽر رهنا هئ تو ايڪ پائي پي نهين دينگي. منوورتي ديو ڪٿسي هئ. تر ڪوئي

سين پي درو مت. کُلي ريت سمجھانا چاهيئي. فُرت هونا چاهيئي. تہ تو بلکل سچ کھتي هو. يھ هئ سنگر يَگ. اُس طرف هئ چڻي مَني، اِس طرف هئ هيرون کي مَني. اَپي تہ بندر سين مندر لائق بنتي هو. پرشارت کر هيڙي جئسا جنر ليئا چاهيئي نان. شڪل پي بهادر شيڙني جئسي هوني چاهيئي. کوئي کوئي کي شڪل جئسي ريڊ بکري مثل هئ. ٿوري آواز سين ڊر جائينگي. تو باپ سڀي بچون کو خبردار ڪرتي هئ. ڪنيائون کو تو ڦسنا نهين چاهيئي. اوڙ هيٺ ٻنڌن ۾ ڦسينگي تو ڦر وڪار کي ليئي ڏنڊي کائينگي. ڳيان اچي ريت ڌارڻ ڪرينگي تو وشو کي مهاراڻي بنينگي. باپ کھتي هئ مٿن تمکو وشو کي بادشاهي ديني آيا هون. پرنٽو ڪسي ڪسي کي نصيب ۾ نهين هئ. باپ هئ هيٺ غريب نواز. غريب هئ ڪنياين. ما باپ شادي نهين ڪراءِ سڪتي هئ تو دي ديني هئ. تو اُنکو نشا چڙهنا چاهيئي. هر اچي ريت پڙه ڪر پڊ تو اچا پائين. اچي استودنت جو هوتي هئ، وه پڙهائي پر ڌيان ديني هئ هر پاس وٽ آنر هو جائين. اُنکو هيٺ ڦر اسڪالرشپ ملتي هئ. جتنا پرشارت ڪرينگي اُتنا اونچ پڊ پائينگي، وه پي 21 جنر ليئي! يهان هئ اَلپ ڪال ڪا سک. آج ڪچ مرتبا ملا، ڪلهه موٽ آگيا، خلاص. يوگي اوڙ پوڳي ۾ فرق تو هئ نان. تو باپ کھتي هئ غريبن پر زياده آئينشن دو. شاهوڪار مشڪل اُنائينگي. صرف کھتي بهت اچا هئ. يھ سنستا بهت اچي هئ، بهتون ڪا ڪلياڻ ڪرينگي. اپنا ڪچ پي ڪلياڻ نهين ڪرتي. بهت اچا ڪها، ٻاهر گئي، خلاص. مايا ڏنڊا اُٺاءِ ڪر بڻني هئ، جو حوٽلا هيٺ گهر ڪر ديني هئ. ايڪ هيٺ ٿڦر لڳائي سين عقل چٽ ڪر ديني هئ. باپ سمجھاتي هئ ڀارت ڪا حال ديکو ڪيا هو ڳيا هئ. بچون نين ڊراما کو تو اچي ريت سمجھا هئ. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننگ. روحاني باپ کي روحاني بچون کو نمستي.

ڌارڻا کي ليئي مُکيه سار

(1) چڻي مَني چوڙ باپ سين وشو کي بادشاهي ليني ڪا پورا پرشارت ڪرنا هئ. ڪسي پي بات ۾ ڊرنا نهين هئ، ڊر بن ٻنڌنون سين مُڪت هونا هئ. اپنا سميه سچي ڪمائي ۾ سڦل ڪرنا هئ.

(2) اِس دڪڙام کو پوڻ شواليه اَرڻات شانتِي ڌام، سڪڙام کو ياد ڪرنا هئ. مايا کي وگھنون کو جان اُن سين ساوڌان رهنا هئ.

وردان - اِس برهمڻ جيون ۾ پرماتمر آشيرواد کي پالنا پراپت ڪرني والي مهان آتماپو
اِس برهمڻ جيون ۾ پرماتمر آشيرواد اوڙ برهمڻ پريوار کي آشيروادين پراپت هوتي هئ. يھ چوٽا سا يَگ سرو پراپتيان اوڙ سڌا ڪال کي پراپتيان ڪرني ڪا يَگ هئ. سيمر باپ هر سریشٽ ڪرم، سریشٽ سنڪلپ کي آڌار پر هر برهمڻ بچي کو هر سميه دل سين آشيرواد ديني رھتي هئ. ليڪن يھ آشيرواد ليني ڪا آڌار ياد اوڙ شيوا ڪا بئلس هئ. اِس مھتو کو جان مهان آتماپو.

سلوگن - فراخدل بن چھري اوڙ چلن سين مُڻ و شڪتيون کي مَفت
بانٽنا هيٺ ٻيڻ پاون، ٻيڻ ڪامنا هئ.